

Rozjímání: Slavnost Zvěstování Páně

Úvaha k rozjímání na Slavnost
Zvěstování Páně. Navržená
témata jsou: Bůh zbožšťuje náš
život; kontemplace Ježíšova
života; božství velmi lidské.

25.03.2026

- Bůh zbožšťuje náš život
- Kontemplovat Ježíšův život
- Božství velmi lidské

„SLOVO se stalo tělem a přebývalo
mezi námi a my jsme spatřili jeho

slávu.“ (Jan 1,14) O slavnosti
Zvěstování Páně se radujeme z
velkého milosrdenství, které nám
Bůh projevil tím, že vstoupil do
našeho světa. Oslavujeme Ježíše
Nazaretského, pravého Boha a
pravého člověka; oslavujeme svatou
Marii, která se stala Matkou Páně;
oslavujeme v jistém smyslu celé
lidstvo — i nás — protože tajemství
Vtělení nám říká, že naše lidská
přirozenost má nejvyšší důstojnost,
schopná být působením milosti
dokonce vyvýšena.

V dnešní slavnosti se náš pohled
obrací zvláště k Ježíši, Božímu Slovu,
které se stalo tělem.

„Kontempluji Tebe, perfectus Deus,
perfectus homo: pravého Boha, a
pravého člověka, s tělem, jaké mám
já,“ — říkal svatý Josemaría,
nepřestává žasnout — „Sám sebe se
zřekl, vzal na sebe podobu
služebníka, abych nikdy

nepochyboval, že mi rozumí, že mě miluje“¹. Tato pravda víry, spojená s historickou událostí, je nevyčerpatelným zdrojem pokoje pro naši duši. „Bůh se stal křehkým, aby se zblízka dotkl našich křehkostí.“²

Zároveň je poznání, že Bůh přijal lidskou přirozenost, také výzvou, abychom mu dovolili zbožstit všechny stránky našeho života. Na začátku Mše svaté prosíme Pána s odvahou, aby v nás uskutečnil tuto proměnu: „Dej nám ve své dobrotě, abychom všichni, kteří vyznáváme našeho Vykupitele jako pravého Boha a pravého člověka, dospěli k tomu, že se mu staneme podobnými v jeho božské přirozenosti.“³

Tajemství Vtělení nám říká, že naše existence má rozměr větší než pouze lidský, který je sám o sobě dobrý: jsme také uschopnění mít nadpřirozený život, vidět za hranice pomíjivého, milovat silou, která

přichází od Boha skrze Krista, jenž je nám v tolika věcech podobný.

„BŮH tě zdraví, milosti plná, Pán s tebou.“ (Lk 1,28) Od počátku svého života mohla Maria vnímat tuto Boží blízkost z toho, jak zakoušela Boží starostlivé působení v každodennosti. V okamžiku Vtělení se však tato blízkost prohlubuje: život Naší Paní je už zde na zemi důvěrně spojen se životem Božím. Panna Maria se mohla jedinečným způsobem těšit z této Boží blízkosti během let společného života s Ježíšem v Nazaretě, uprostřed nejprostších a každodenních činností. A když začal svůj veřejný život, sdílela s ním i nadále mnoho okamžiků. Zkušenost svaté Marie je ovšem neopakovatelná: nikdo neměl s Ježíšem takové důvěrné spojení jako ona.

Co však my nemůžeme vidět tělesnýma očima, to můžeme vidět očima víry. Proto je rozjímaní nad evangeliem privilegovaným způsobem, jak poznávat Pánovo lidství, které tak dobře znala Panna Maria. Nejde o to číst tyto stránky „jako když plyne voda“⁴, nýbrž se stejným pohledem, jakým by Naše Matka pozorovala život svého Syna: „Je třeba, abychom ji dobře poznali, měli ji celou v hlavě i v srdci tak, aby kdykoli, bez potřeby jakékoli knihy, se zavřenýma očima, jsme ji mohli kontemplovat jako ve filmu; aby nám v rozmanitých situacích našeho jednání přicházela na mysl slova a skutky Páně.“⁵

Katechismus takto vysvětluje proměnu, kterou prožíváme, když takto nahlížíme na existenci Mesiáše: „Kontemplativní modlitba je pohled víry upřený na Ježíše. ‚Já se na něj dívám a on se dívá na mě,‘ říkal svému svatému faráři jeden sedlák z

Arsu, který se modlíval před
svatostánkem. (...) Světlo Ježíšova
pohledu osvěcuje oči našeho srdce;
učí nás vidět vše ve světle jeho
pravdy a jeho soucitu se všemi
lidmi.“⁶ Jako dva zamilovaní, bez
potřeby mnoha slov, stačí jediný
pohled, abychom si byli vědomi velké
a věrné lásky, která obklopuje náš
život.

V TĚCHTO CHVÍLÍCH důvěrné
modlitby s Pánem se můžeme naučit
tolik gest a slov, která nám pak
budou inspirací pro každodenní
zápasy. Rozjímaní nad způsobem,
kterým Kristus spojoval božskou
lásku a lidskou lásku, nám může
pomoci dát našemu křesťanskému
životu tento tón lidskosti. Svatý
Josemaría říkal, že „abychom byli
božští, abychom se zbožštili, musíme
začít tím, že budeme velmi lidští“⁷.
Slavnost Zvěstování Páně nám

připomíná toto: že Bůh se neuzavírá v nebi. Ježíš nám ukazuje, že je Bohem velmi lidským: ve své jemnosti v jednání se všemi lidmi, ve své blízkosti pro ty na okraji, ve své starosti o učedníky.

Tak kontemplace Ježíše, pravého člověka, živí nejen naši modlitbu, ale i naše křesťanské poslání služby. On se nám dává dokonce i tělesně skrze své tělo: se svým hlasem, se svými rukama, které uzdravovaly a žehnaly, se svými pažemi, které se rozevřely, aby objaly kříž. Nevytváří teoretické plány, nýbrž dává ruce k dílu.

„Tento způsob Božího jednání je silnou pobídkou, abychom se ptali po realističnosti naší víry, která se nemá omezit na oblast pocitu a emocí, nýbrž má vstoupit do konkrétnosti naší existence.“⁸ Oběť, kterou Ježíš přináší Otci, je celý jeho pozemský život; odevzdání, které zahrnuje

každou vteřinu jeho života na zemi. To byl také postoj Panny Marie, která svým fiat v den Zvěstování vložila důvěru „v Boží přísliby, neboť on je jedinou silou schopnou obnovovat, činit všechno nové“⁹.

1 Svatý Josemaría, Boží přátelé, č. 201.

2 Papež František, Anděl Páně, 3. 1. 2021.

3 Římský misál, vstupní modlitba (kolekta), Slavnost Zvěstování Páně.

4 Svatý Josemaría, Beseda 2. 1. 1971.

5 Svatý Josemaría, Jít s Kristem, č. 107.

6 Katechismus katolické církve, č. 2715.

7 Svatý Josemaría, Jít s Kristem, č. 172.

8 Papež Benedikt XVI., Audience, 9. 1. 2013.

9 Papež František, Promluva, 26. 1. 2019.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
rozjimani-slavnost-zvestovani-pane/](https://opusdei.org/cs-cz/article/rozjimani-slavnost-zvestovani-pane/)
(25.03.2026)